

EDITORIAL: *Vuit mesos de vergonya*

Òmnium Cultural va reelegir ahir Jordi Cuixart com a president de l'entitat en l'assemblea més massiva de la seva història i coincidint amb la data en la que ell i Jordi Sànchez, compleixen vuit mesos de presó. Són vuit mesos de vergonya per a la democràcia espanyola. Dos homes de pau acusats de delictes que no sostenen el més mínim contrast amb la realitat en funció d'un relat paral·lel custodiat per un jutge, refermat per un tribunal i alimentat per una fiscalia i uns cossos de seguretat que no han mostrat el més mínim respecte a la veritat, tal i com s'ha anat desvetllant al llarg d'aquest procés, en el qual s'han incorporat opinions esbiaixades vestits d'informes policials. Però cal no

oblidar que això ha estat possible també a causa del silenci dels que s'escuden en les decisions d'un jutge per a no alçar la seva veu contra la injustícia. Com escrivia als assemblearis el propi Cuixart des de la presó de Soto del Real el moviment antirepressiu "ha de seguir abanderant l'oferta de diàleg permanent, però sense demanar renúncies a ningú". Més explícit era encara en una entrevista apareguda ahir, en la qual demanava que la llibertat dels polítics empresonats quedi fora de la taula de negociació Estat-Generalitat. I és que Cuixart no està disposat a intercanviar la seva llibertat —que és de justícia— per algun avenç polític. No hauria servir de res ser un ostatge.

SENSE
EMBUTS

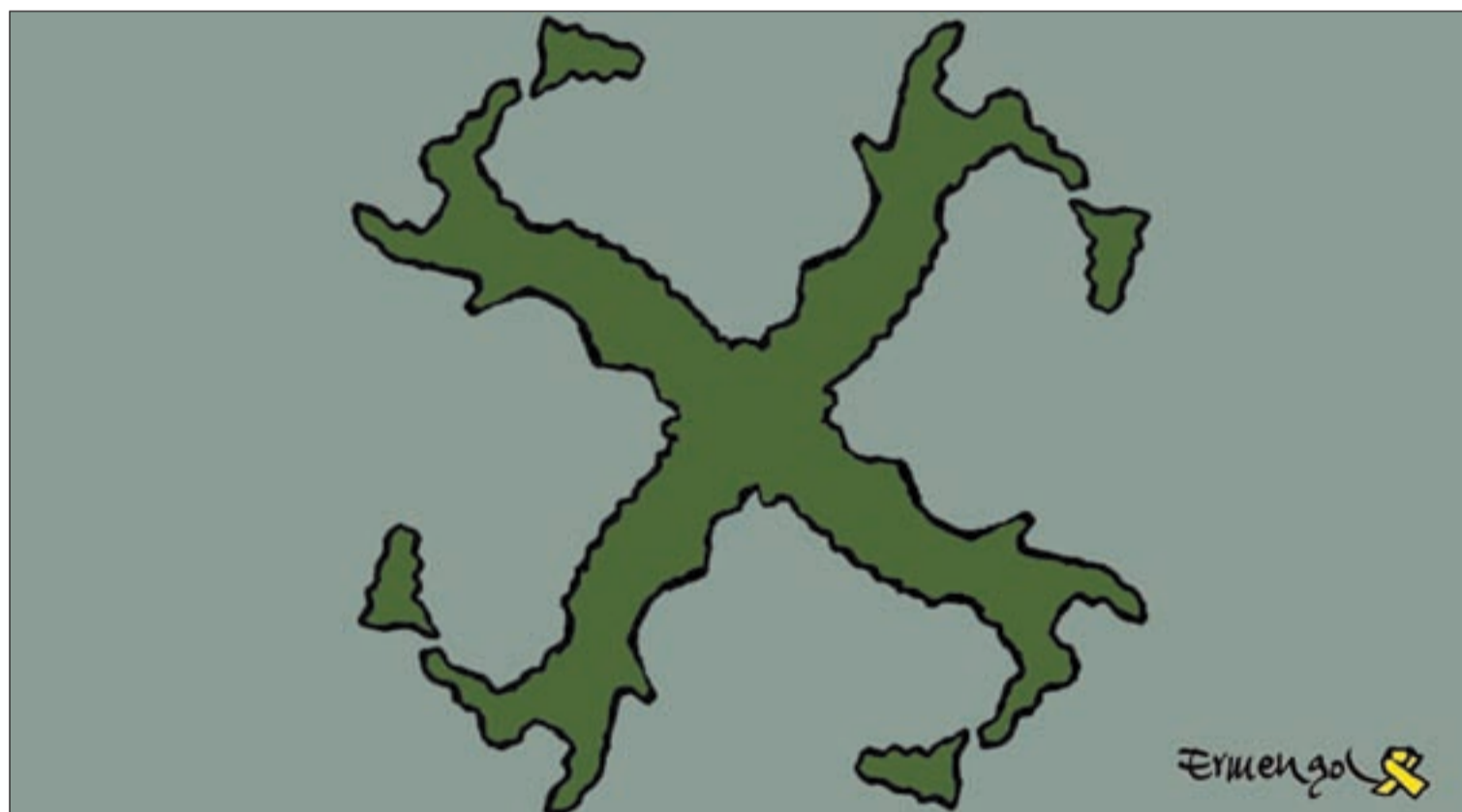
LAIA RIVEROLA
@LAIARP21



UNA QÜESTIÓ D'HUMANITAT

Un cop més, Europa ha quedat totalment en evidència amb la gestió de la crisi humanitària provocada pel vaixell *Aquarius*. Com si d'una embarcació de mercaderies es tractés —o pitjor—, tant Itàlia com Malta es van permetre aquesta setmana la inhumana decisió de negar-se a acollir la nau amb més de 600 persones a bord, un centenar d'elles nens i algunes dones embarassades. Pedro Sánchez, nou president del Govern espanyol, va reaccionar ràpid en oferir Espanya per rebre els migrants que navegaven a la deriva. L'han titllat de populista, però si no ho hagués fet de què haguéssim titllat a Sánchez? Mai trobem res bé. Resulta increïble. Populista o no, la considero una decisió d'allò més encertada i lògica. Si es tracta de vides humanes, el que sona inversemblant és que no decidissin el mateix més mandataris europeus. D'alguna manera la reacció del president espanyol els ha deixat a tots en evidència i ha revifat un debat que no interessa els governants europeus. El Mediterrani s'ha convertit en un cementiri i els resulta indiferent. Quina classe de persones dirigeixen Europa? Si es poden catalogar així, clar. No mereixen el lloc que ocupen. No representen el poble europeu. Diverses ciutats d'Espanya i, València en especial, han demostrat que som solidaris. O almenys humans. Que no és poc.

ERMENGOPOLYS



Una economia sense incerteses



Lleida ha estat el centre del debat econòmic a Catalunya aquest dijous i divendres, amb la celebració de la Trobada al Pirineu a La Seu d'Urgell. El debat ha estat marcat per la situació política a Catalunya i a Espanya, pels factors que ajuden a progressar l'empresariat en un món en canvi constant així com per la necessitat d'assolir una sortida de la crisi que sigui efectiva i justa socialment per a tothom.

A escala política, després dels esdeveniments del darrer any, és molt necessari emetre arreu un missatge clar de legalitat i d'estabilitat per no introduir incerteses en la gestió de l'economia i per apaivagar les moltes que s'han generat. En economia, els riscos es poden quantificar i gestionar. Les incerteses, no. Confio que el diàleg que estan invocant els nous governs a Catalunya i a Espanya serveixi per trobar una sortida al conflicte institucional actual, que incideix fortament en la societat i en l'economia.

Pel que fa a la darrera crisi econòmica, encara no superada, les ciutats som un dels principals camps on s'està lliurant la batalla per revertir els seus efectes en la població. Les polítiques d'ocupació, educatives, de dinamització econòmica i d'ajuda social han saltat fa temps a la primera línia de l'agenda de molts ajuntaments, entre els quals, la Paeria. A més, a Lleida, projectes i institucions creats en l'època precrisi i molt abans, per tal de ser motors econòmics,

han tingut un paper remarcable en aquests temps difícils.

És el cas del Parc Científic i Tecnològic de Lleida liderat per la Paeria i la UdL. Que la ciutat hagi pogut comptar amb un equipament on en els darrers deu anys s'han incorporat 1.800 professionals en 130 empreses és important. També és el cas de Fira de Lleida, que l'any passat ha tancat un dels millors exercicis de la seva història i ha generat un impacte de 17,2 milions d'euros per a la ciutat. Un altre exemple és GlobalLleida que, en tot el 2017 i en els 3 primers mesos del 2018, ha contribuït a crear i a donar continuïtat a 148 empreses i a la generació de 277 llocs de treball en tota la província. GlobalLleida és la institució de promoció econòmica del territori de Lleida en què participem l'Ajuntament i la Diputació de Lleida, les Cambres de Comerç de Lleida i Tàrrrega i la Universitat de Lleida. A escala de ciutat, l'Institut Municipal d'Ocupació de la Paeria ha facilitat la inserció laboral de 2.000 persones l'any passat. Aprofundir en la internacionalització de l'economia catalana ha estat un dels factors més citats a la Trobada al Pirineu per ajudar a assolir un major dinamisme i competitivitat. La ciutat de Lleida, centre d'una de les principals regions agroalimentàries d'Europa amb importants àmbits associats com el logístic i el de la recerca, també contribueix a enfortir aquesta línia, amb la tasca de Mercolleida —l'lotja de referència europea—, amb Fira de

Lleida —que té en Sant Miquel i en Municipàlia els bucs insígnia de les seves mostres internacionals— i el mateix Parc Científic que aposta per reforçar el seu perfil global i amb la mirada posada en un dels màxims epicentres de la innovació tecnològica mundial, Califòrnia. Com ho fem de la mà de l'Associació d'Amics de Gaspar de Portolà que prepara per a l'octubre un Congrés per intercanvis empresarials, tecnològics i culturals Catalunya-Califòrnia.

Altres factors de progrés que s'han destacat en la trobada són la innovació, la digitalització i la formació dels joves. En aquests àmbits incideixen les institucions i organismes ja citats, especialment el Parc Científic, la Universitat de Lleida (membre del Campus d'Excel·lència Internacional de la Vall de l'Ebre-Campus Íberus) i també la pujança dels estudis de Formació Professional de modalitat dual a Lleida.

Demanem estabilitat a la política perquè estabilitat és el que hem aportat moltes ciutats i ajuntaments en les darreres crisis, tant en l'econòmica com en la política. Els municipis hem de generar un marc de confiança perquè l'economia hi pugui arrelar amb la dimensió particular de cada projecte, tots valuosos. Des d'un petit comerç de barri fins a grans empreses locals que poden tenir abast mundial.

Lleida és una ciutat de serveis, comercial i universitària, nus d'una potent regió agroalimentària que, en els darrers temps, ha enriquit el seu perfil com a capital turística, cultural i seu de grans esdeveniments esportius. Des de l'estabilitat municipal, mirem de contribuir a l'economia catalana aportant projectes i instruments per al progrés col·lectiu.